

det meget lettere skjules, naar Ligsynet foretages af en Læge, der ikke har haft vedkommende under Behandling, end af den, der har haft vedkommende under Behandling. Han kan meget lettere sige: Denne Sygdom forløber paa den og den Maade, saa er det naturligt, at Døden indtræder saadan eller saadan. Derfor vil han kunne gøre det ganske anderledes godt, og med Hensyn til dette, at Familien skulde have noget imod ham, er jeg ganske enig med det ærede Medlem fra Holbæk (Fogtmann) i, at naar de have benyttet vedkommende, saa længe den afdøde levede, kunde det ikke være saa forfærdeligt at faa vedkommende til at se paa Liget efter Døden. Med Hensyn til det økonomiske Spørgsmaal skal jeg bemærke, at naar jeg havde udregnet det til 50,000 Kr. om Aaret, gjaldt det kun, hvis man fik Ligsyn af Læger indført over hele Landet i alle Tilfælde, men ikke i Tilfælde af, at denne Lov bliver gennemført, den vil ikke tilnærmelsesvis medføre disse Udgifter. Der glædede det mig ogsaa at høre det ærede Medlem for Holbæk udtale, at de økonomiske Udgifter i Virkeligheden ikke ere værd at regne med i dette Tilfælde. Hvis de Herrer i denne Sal ville undersøge deres egne Familieforhold og se, hvor mange Dødsfald der har været i deres Familie, hvis de ville udregne, hvor lang Middellevetiden er, og hvor mange Gange man kan regne, at der indtræder Dødsfald for en Familie, og derefter ville undersøge, hvor stor en Udgift det vil blive i Sammenligning med hvad Sygebesøg, Medicin og andre Ting, som allerede ere nævnte, koste, saa vil man finde, at det bliver forsvindende lidt. Og naar der saa er nævnt, at dette Forslag er fremkommet for at skaffe Lægerne en Ekstraindtægt, saa er det en ganske urimelig Paastand. Jeg tror, at de fleste Læger hellere ville være fri for at foretage Ligsyn, det er ikke for Lægernes Skyld, at dette er foreslaaet; hvis det kom an paa at skaffe Lægerne en Ekstraindtægt, saa var det umaadelig let for Lægerne at gøre det, der er intet Menneske i det ganske Land, paa hvis Paalidelighed man maa stole som paa Lægernes, der er ingen Mennesker, i hvis Magt Publikum er i den Grad som i Lægernes. Naar en Læge foretager Sygebesøg hos en Familie, staar det som Regel ganske i hans egen Haand at bestemme, hvor mange Sygebesøg han skal gøre. Hvis en Læge, der tilser en syg i en Familie, siger, at det er nødvendigt at aflægge 10 Sygebesøg, vil det vanskeligt kunne tænkes, at man siger til ham: Nej,

9 kan være nok. Eller hvis der er en Patient, som er farlig syg, og Lægen siger, han kommer igen i Morgen, gad jeg ogsaa set, hvem der vilde sige noget derimod. Det staar altsaa Lægerne frit for at tjene noget mere, hvis man betragter dem som kun gaaende ud paa at skrabe saa meget som muligt til sig; saa i den Henseende tror jeg ikke, at man skal regne med, at det er for Fordels Skyld, at Lægerne støtte et Forslag som dette. Jeg vil selvfølgelig aldeles ikke gaa ind paa det, som det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave) omtalte, at vi havde overset, at der i § 8 staar $\frac{1}{4}$ Mil. Det have vi selvfølgelig ikke overset, men det er med Vidende og Villie, at det staar, som det staar. Thi vi finde det ganske urimeligt, hvis man nu paalægger Lægerne en Forpligtelse, som strækker sig over 1 Mil, medens det tidligere kun var $\frac{1}{4}$ Mil, uden at give dem Betaling derfor. Man er overhovedet tilbøjelig til at lægge en hel Mængde over paa Lægerne. Og naar det ærede Medlem for Ruds-Vedby (H. L. Jørgensen) mente, at man uden videre kunde paalægge Lægerne at føre Journal over deres Patienter, og saa kunde man tage Statistikken deraf, og saa behøvedes der ingen anden Medicinalstatistik, og det var jo efter hans Mening meget let at paalægge dem noget saadan. Det forekommer mig at være et lidt mærkeligt Standpunkt fra det ærede Medlems Side, naar han samtidig er saa bange for at faa en Forpligtelse til at køre en Tur en enkelt Gang mere end hidtil. Jeg tror, at gennemgaaende ere Lægerne mere veldædige og gøre mere gratis, end det ærede Medlem og mange andre, der tænke ligesom han, gøre for Publikum. Der kan selvfølgelig ikke være Tale om at indføre Bestemmelser, som paalægge Lægerne et meget betydeligt forøget Arbejde uden at give dem et passende Vederlag derfor. Man maa i det hele taget lægge Mærke til, at Lægerne ere de eneste her i det ganske Danmark og den hele Verden over, som faa forskellig Betaling for den Ydelse, de gøre. Naar det ærede Medlem gør Arbejde for andre, tager han samme Betaling, enten det er rig eller fattig; hvis man køber noget hos en Købmand, koster det det samme for alle, men Lægerne ere den eneste Stand, som yde deres Arbejde billigere for Smaafolk end for andre; der er altsaa Grund til, naar der lovgivningsmæssigt bliver paalagt dem noget, at yde dem en nogenlunde anstændig Betaling, tilmed da der ingen andre Embedsmænd ere, der